

Vointa Poporului

On. „Palatul Cultural” pentru Biblioteca
Arad

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 Lei.
Pe jumătate an 50 Lei.
Pe trei luni 25 Lei.

ORGAN OFICIAL AL „FASCIEI NAȚIONALE ROMÂNE”

APARE ÎN FIECARE DUMINECĂ SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Arad,

Strada Vicențiu Babeș Numărul 6

Biserica.

Suntem hotărât și necondiționat pe lângă biserică. Fără considerare la deosebirile dogmatice dintre cele două biserici românești. Un punct cardinal din programul acțiunii noastre este menținerea rolului binefăcător al acestei instituții întru realizarea păcii și a bunei înțelegeri între oameni.

Deaceia luptăm din toate puterile pentru ridicarea prestigiului ei. Căci este nevoie de o asemenea luptă. Păcatele oamenilor răi trag în noroi și biserică.

Chemarea de preot începe să fie privită ca o meserie ca oricare alta. Se comit chiar greșeli profesionale, cari și în lumea laică sunt considerate de lucruri prea păcătoase. Precizăm, că avem ferma credință, că aceasta este excepția și regula generală contrariu. Totuși nu putem să trecem cu vederea relele ce s'au încuibat în sânul bisericii.

Autoritățile bisericești au datorința să le stărpească cu toate mijloacele. Nu voim să afirmăm nici să ne gândim măcar, că acestea n'au înțeles să-și facă datoria. Ni-se pare totuși, că prea se trec limitele indulgenței și se iartă prea ușor fapte, cari nu pot avea ca urmare, decât o păgubitoare și continuă scădere a moravurilor. Și aceasta nu poate fi bine nici din punctul de vedere creștinesc și nici din al progresului omenesc în general.

Nu înșirăm atari fapte la acest loc. Am arătat din ele din când

în când și în coloanele acestui ziar. Nu voim să le trecem în revistă pe toate câte ni-s'au semnalat. Să nu fim acuzați tocmai de contrariu, la ceea ce dorim. Atâtea, despre câte am scris, sunt de ajuns să se vadă, că nu vorbim fără temel. Cei vizați să înțeleagă și așa. Iar cei ce sunt la cârmă și poartă la inimă soarta bisericii și astfel a neamului românesc întreg, să se îngrijească, ca prin noua organizație ce i-se va da bisericii dominante, organelor bisericești superioare să li-se asigure o mai largă posibilitate de a sana lucrurile. În acest scop politicianismul și interesele materiale mărgave să fie împedecate a intra în biserică. Să nu se mai poată produce nici ura între frați prin ea. Aceasta nu poate fi nici lucru creștinesc și nici românesc. Pentru a o împedeca, ambele biserici vor trebui să facă cele mai mari eforturi.

Sfințenia bisericii trebuie păstrată mai presus de toate! Românii buni să lucreze cu trup și suflet pentru aceasta, oricărei biserici ar aparține. Să nu fie deosebire între bisericile românești; dominantă sau cu întâietate, să însemne una și aceeași biserică românească! G. M.

— Rugăm pe toți domnii acționari, cari au semnat și vor semna acții la „Banca Românilor” să nu întârșie cu vărsarea sumelor necesare.

Serbările dela Oradea-mare.

— Solemnitatea inaugurării monumentului Regelui Ferdinand. —

Vineri 21 c. a avut loc la Oradea-mare, în prezența reginei, principilor moștenitori, a membrilor guvernului și a numeroși parlamentari, solemnitatea desvelirii statuii regelui Ferdinand.

Trenul cu oficialitățile din capitală a sosit la orele 11 dimineața. Cel regal la amiază.

Orașul era frumos pavoazat. Marea mulțime a cetățenilor a ovaționat pe membrii dinastiei.

Serviciul divin a fost oficiat în piața Unirii, unde e ridicat monumentul, de către episcopul Roman Ciorogariu, înconjurat de tot clerul ortodox.

Au rostit apoi cuvântări P. S. episcop și d. Bacico, primarul orașului.

După defilarea delegațiilor s'au desfășurat, la avut loc în saloanelor Cercului catolic un banchet.

La șampanie a toastat cel dintâi d. I. C. Brătianu, căruia i-a răspuns principele Carol în termenii următori:

„Mulțumindu-vă pentru cuvintele atât de frumoase ce ați rostit azi cu prilejul ridicării primului monument al României întregite, sunt convins că aceste cuvinte rostite de d'voastră, sunt expresia gândurilor poporului nostru.

Totți trebuie să vedem în acest monument recunoștința ce o țară întreagă o aduce Suveranului ce a știut să înfruntă năzuințele neamului său și să urmeze destinele țării.

Trebuie să vedeți aci lângă hotarul țării în acest monument și o piatră de graniță care niciodată și sub nici un chip nu va putea fi strămutată de aci.

Monumentul regelui și reginei aici în Oradea-mare sunt simbolul veșniciei statorniciei a stăpânirii neamului nostru pe aceste plaiuri. Totodată el mai este un simbol și o chemare a tuturor cetățenilor acestei țări pe care singur suveranul lor îl poate da. De aceea trebuie să fim cu toții uniți pentru propășirea, înfrățirea și închegarea

neamului și patriei noastre. Cu aceste gânduri, ridic paharul meu și vă rog pe toți să strigați: „Trăiască România veșnic unită pentru prosperitatea și civilizația lumii întregi”.

Cuvântarea princiară a fost îndelung ovaționată.

După banchet regina Maria, principii moștenitori și membrii guvernului au părăsit orașul.

Opreliște neînțeleasă.

Măhniti de durere și indignați luăm la cunoștință că „Acțiunea Românească”, profesori universitari din Cluj, au fost respinși din partea ministerului de interne, ca să-și poată ține conferințele lor anulate.

Ce am ajuns D-zeule! Tu, profesor universitar român, să nu poți da sfaturi neamului tău! Toate societățile culturale străine își țin adunări și congrese generale împreună cu conferințe șoviniste, iredentiste, numai tu, neam românesc n'ai dreptul să te manifestezi în Țara Românească după cum îți dictează dragostea, simțul și conștiința ta națională!

Ne întrebăm unde suntem, în ce țară în România, ori în Palestina?

Profesorii de universitate, cari sunt opriti să-și țină conferințele lor, trebuie să-și clarifice situația, fiindcă dacă lor, lucrătorilor naționali nu le este permis să-și propovăduiască învățăturile, fie ele oricare ar fi, urmează că sunt periculoși pentru țară și neam și ca atari n'au după ce mai sta la universitate, ci trebuie înfundați în temnițe, iar dacă învățăturile lor sunt folositoare neamului și țării — și dăunătoare cel mult unor partide politice — atunci este datorința tuturor cetățenilor constă să-i asculte, să pretindă să-i îndrume pe calea cinstitei și adevărului și dreptății și să-i urmeze cu mic cu mare.

Străvechile drepturi ale Românilor asupra Basarabiei.

Moștenirea strămoșilor. — Ieriffa și eroismul sublim al lui Ștefan cel Mare pentru apărarea Basarabiei. — Testamentul marelui Domn.

„Potopul Asiei a vrut să înghiță lumea; Românii l-au pus stavilă”.

Nicolae Bălcescu.

Străvechi sunt drepturile românismului asupra Basarabiei, străvechi ca și ființa neamului nostru și de vitejia cu care și-au apărat strămoșii acest pământ, povestesc cei mai de seamă istorici ai lumii.

Că Nistru a fost în vechime, cu multe secole înainte de Cristos, hotar al neamului nostru, avem destule dovezi.

Pe când stăpânirea Romei, nu se întindea peste mai mult pământ ca un județ al nostru, la începutul secolului al cincilea înainte de Cristos, când Roma detronă pe regi pentru a deveni republică, pe atunci stăpânirea strămoșilor noștri formă un stat puternic — statul Getilor, care se întindea din munții Hemului (Balcanii de astăzi) peste Dunăre, peste Carpați spre Tisa, unde stăpânirea o aveau frații mai blânzi, Agatirșii, meșteri în a lucra aurul și a crește albinele. Regatul Getilor cu-

prindea deci toată Dacia răsăriteană și Moesia, învecinându-se la răsărit cu sălbaticii Sciți cari trăiau în câmpiile nesfârșite ale Mării Negre*.

Ținutul Nistrului era apărat și locuit Getii din Nord, care după numele Nistrului (Tyras) se mai numeau și Tyra-Getii. Vestiti în toate popoarele lumii vechi era vitejia fără seamă a strămoșilor noștri. Împăratul roman Iulian, vorbind mult mai târziu despre ei, când urîndu-se cu Agatirșii sub un singur rege luaseră numele de Daci, îi socotea ca pe cea mai vitează națiune „dintre toate neamurile care au existat vreodată în lume”, vitejie care le vene nu numai dela tăria trupului, dar și dela credința lor în nemurirea sufletului, pe care o moșteniseră dela profetul Zamolxis, fost sfetnic de seamă al celui dintâi rege al Dacilor.

Multe moșteniri frumoase ne-au lăsat acești vrednici strămoși. Dar cea mai frumoasă amintire este modul cum știu ei să-și apere hotarele pământului lor. Mai presus de toate ei socoteau Dunărea, care pe vremea aceea se numea Istru, ca o apă sfântă și

* Boebersista, regele Dacilor, cu o armată de 20,000 oameni, învinge toate popoarele vecine (Sarmatii, Sciți, etc.) și statornicește ca hotar al Daciei, spre răsărit Nistru, la anul 44 în. Chr. cucerind și cetățile grecești dela Mare, Olvia, Tyras și Oltuza.

când plecau la luptă mergeau să se împărtășească din ea. Fără îndoială, că același respect religios îl aveau și pentru celălalt fluviu care mărginea la răsărit pământul lor străvechi, pentru Nistru, sau Tyras.

Sufletul acestor strămoși nu se temea în lume de nici o putere. Nici chiar forțele naturii nu-i înspăimânta. La trăsnetele cerului ei răspundeau cu săgeți.

Când Darius I, marele rege al Persilor, porni războiul contra Sciților (513 în. Chr.), care turbura stăpânirea ei hotără să treacă cu armata lui prin Tracia. Atât de numeroasă era această armată, încât triburile trace din peninsula balcanică i se supuseră îndată dar strămoșii noștri, netămăzori, îl așteptară pe culmile Hemului (Balcanilor) și îi cerură să nu le calce pământul. Însă el le nesocoti cererea și atunci cunoscu toată puterea Getilor, ale căror săgeți după cum spune istoricul grec Herodot — întunecau cerul*).

Getii aceștia au rămas neschimbați în urmașii lor și sufletul acesta a trăit și trăiește și astăzi în sufletul Moldovenilor noștri. Despre acest fapt s'ar putea scrie volume întregi. Ne mulțumim să amintim un singur fapt. În anul 1467, când regele Matei Corvin năvălește în Moldova cu armata lui

numeroasă contra lui Ștefan cel Mare, acesta îl lăsa la început să-și facă voia; dar în noaptea de 15 Decembrie când Ungurii stau lângă focuri și se încălziau, în orașul Baia, Ștefan năvălește cu pedesrași lui ușori peste tabăra formată din 40000 de oameni, ucise peste zece mii din ei, până în zorii zilei și chiar Matei Corvin abia putu scăpa pe-o targă, rănit în trei locuri de săgeți, după ce-și arsă cărările și îngropară în pământ 500 de tunuri ca să nu cadă în mâinile Moldovenilor.

Cronicarul Antonins Bonifinius, scriitor de seamă la curtea regelui Matei și acel care a scris „Historia Pannonica”, adică istoria Ungariei, dela începutul ei până la acea vreme, povestesc că regele Matei a primit în acea luptă „o săgeată getică în șra spinării”, iar pe Domnul Ștefan ca și pe Moldovenii, în numește „Getii”, lată una din nenumăratele dovezi și deși s'a schimbat numele urmașilor, însă sufletul și firea noastră a rămas la fel cu a strămoșilor de odinioară, a netemătorilor Getii. (Va urma).

Cei mari judecă pe cei mici și-i condamnă. Nu condamnăți, căci fapta voastră cei mici vor să o urmeze și dela voi depinde că e bună sau rea.

Octavian Isac.

* Mommsen Vol. VI.

I A R N A

În întregă țara a nins. Pe unele locuri a căzut o zăpadă de peste 2 metri, așa că circulația trenurilor a fost în multe părți împedecată.

Noi credem că aluita de iarnă a sosit prea curând și ferească D-zeu să fie de-acum o iarnă grea, ce va face bietul sărac?

Sigur, iarna este plăcută celor ce au de toate ce le trebuie, mâncare bună, haine și casă caldă. Stau în casa caldă ori cafenele cetesc, joacă cărți, ascultă muzica, se duc la teatre, concerte, la vânătoare și la patinat și sănătați. Iată, deci, că și iarna își are farmece ei și parcă mulți abia apucă să sosească și se bucură când

„Ziua ninge, noaptea ninge
Dimineața ninge iară
Și cu-o hoină argintie
Se îmbracă mândra țară.”

Tot iarna sunt atâtea petreceri, baluri, cari oferă distracții câte odată chiar prea... iar dacă toate acestea nu sunt destule pentru îmbogățitul de război, își pachetează hidroboanțele și pleacă ca rândunica înspre țări calde.

Da, da, toți aceștia nu știu, nu simțesc nimic din năcazurile vieții, a frigului, a foamei și a nenunțatelor boli, cari istovesc pe bieții oameni săraci și dintre cari mulți, — pe cari nu-i omoară suferințele de mai sus — își pun ei înșiși capăt vieții în urma suferințelor fără de margini și a mizeriei în care își chinuie viața.

Concertul Grozăvescu.

Artistul-cântăreț dl. Grozăvescu nu a prea mulțumit publicul arădan și în special pe Români noi. Locurile au fost foarte scumpe. Românii noștri sau nu au mers la concert sau și-au luat — ținând seamă de goliciunea pungei lor — bilete de stat și ascultau cu gura căscată piese de: Verdi, Wagner, Goldmark etc. cu totul 5 bucățele mici, micuțe.

Dl. Grozăvescu promite să fie artist de prima forță, în adevăr, poate deveni cu timpul al 2-lea Caruso, are însă nevoie încă de multă școală și tehnică. Și apoi noi îl sfătuim să fie mai punctual, mai puțin încrezut și mai presus de toate să nu se lase să fie folosit ca instrument de exploatare în mâna jidanilor.

Din sumele enorme, cari se încasează cu ocazia concertelor lui, cel puțin $\frac{2}{3}$ sau $\frac{3}{4}$ parte intră în punga jidanului așa numit impresario, care îl poartă pe iubitul nostru artist dintr-un loc în altul cu automobilul și-l expune timpului și altor neplăceri, cari îi pot nimici viitorul.

Dacă toți artiștii streini se produc sub înaltul patronaj al „Fundăției Principele Carol”, de ce chiar el Grozăvescu trebuie să recurgă la un reclamagiu murdar jidănesc, ca să dovedească cine este și ce poate? Venitul lui și fără de impresario ar fi asigurat. Atunci pentru ce trebuie să se pună în serviciul jidanului?

Era frumos ca dl. Grozăvescu să fi aranjat un turneu de adio, concertând în toate orașele mai mari și dându-i ocaziune publicului românesc să se poată duce cu mic cu mare să-l asculte, luându-se pentru bilete prețuri mai moderate și cântând chiar o bucată de muzică românească, care, sigur, i-ar putea face și lui și nouă cinste în America, și în cazul acesta ar putea zice mai mulți Români că-i al nostru, că ne este drag și știm să-l prețuim și adormim.

Spicuri din doctrina națională fascistă din România.

XVII.

Și totuși, dacă ne-am depărta de la principiul național — e o chestiune de umanitate, să protejăm munca națională căci forma cea mai înaltă a iubirii de oameni, cum spune Chiid, constă în ocrotirea propriei tale nații!

Ați auzit de sigur despre protecționism. Acesta se rezumă la noi în a apăra industriile mari de la noi, de concurența produselor streine. Protecția constă din taxe grele ce se pun la intrarea acelor produse în țară.

Când se protejează mărfurile românești, nu vedem de ce nu s'ar proteja și muncitorii români. Rațiunea ar cere ca protecțiunea să se întindă și asupra oamenilor noștri, la fel ca și asupra mărfurilor noastre.

Vedeți numai că protecția marelui industriei rentează politicienilor și marelui birocrației, în vreme ce protejarea brațelor românești împotriva celor ce vin din afară, nu le aduce nimic. În Bucureștiul în care un român cu greu poate să-și mai găsească o ocupație, trăesc peste 300.000 streini.

Evident, pe aceștia se va sprijini România în vremuri grele, cu aceștia va face un viitor război, aceștia o vor apăra! Românii nu mai contează nimic în țara lor și pare că marele război a fost făcut, cum bine spunea Goga, dinadins, numai pentru a realiza un Eden aci la bogatele porți ale Dunărei, pentru toate

scursorile Levantului, Ucrainei și a Leșiei!

Ce vremuri trăim!

Și ni-se vorbește totuși de democrație, într-o vreme când ne guvernează marea finanță și salariații săi, marea birocrație și oligarhia politicianistă de diverse culori și categorii, toți și toate deopotrivă de seclerați!

Democrație? A, nu! Suntem în plină *pluto-crație*! Și sub domina ei completă!

Ea ne va suga viața, cum ne-a supt și avuțile!

România și poporul român, o vom spune mereu, în acești ultimi ani de reacțiune posibilă, trebuie să se miște, sau se va prăbuși! Se va prăbuși sub greutatea și veninul forței tentaculare care e streinismul și feudalitatea financiară internațională — balaur cu nenumărate capete — efigie aurită a răului ascuns, care ne macină vloga, sănătatea, liniștea și avuțile noastre!

Ridicată pe spinarea poporului nu poate fi dărâmată decât de popor!

Impunitatea ei va fi eternă, dacă va rămâne să fie represată de puterile executive și legislative, a căror corupție nu au egal decât în putregăciunea lor!

Să nu ne jucăm cu vorbele. Ne trebuie o revoluție, cu sau fără vărsare de sânge! Căci numai o revoluție mai poate reda nației sănătatea și atmosfera fără de care nu poate exista, îndreptare, progres și viață românească în această țară.

Panama pașapoartelor la proporții nebănuite.

Două chestiuni noi îngreuiază sarcina justiției. — Ate patru arestări au devenit inevitabile. — Un agen al consorțiului trece frontiera.

Zi după zi chestiunea pașapoartelor „Petrolului Național” târăște după ea alte scandaluri și alte personalități de marcă, cari au operat cu obținerea de pașapoarte ilegale.

De rândul acestor instrucții se află în fața a două fapte de o extremă gravitate a căror deslegare necesită timp și o deosebită încordare.

Un sol interesant.

Prima chestiune de care pomenim mai sus, se referă la comisarul care a însoțit convoiul trist al emigranților până la frontieră.

Iată succint despre ce este vorba. N. Filipovici, după ce au obținut așa cum se știe cele 42 pașapoarte ale țărănilor ce urmau să plece în Statele Unite, — pașapoarte însă care nu erau valabile în țările de dincolo de Ocean, — au pornit convoiul de emigranți la Cherbourg.

Convoiul era însoțit de Haralambie G-orgescu, administratorul delegat al „Petrolului Național”, N. Filipovici și un comisionar de siguranță care avea misiunea expresă de a deține pașapoartele false și a nu le da posesorilor decât în clipa când aceștia vor fi trecut deja frontiera.

Comisarul acesta nu s'a dus de bună voie la Halmi ca însoțitor al convoiului și nici pe cheltuita sa. Prin urmare este de stabilit acum, cine a dat ordinul și cine i-a achitat spesele?

Din stabilirea acestui fapt, la care lucrează acum destoinicia judelei instructor, va reesi complicitatea societății particulare „Petrolul Național” prin reprezentanții ei

Filipovici — cari au susținut

cheltuielile de voiaj ale comisarului — și reprezentanții autorității cari au dat ordin comisarului să îndeplinească această tristă misiune.

Cu stabilirea acestui fapt nu mai rămân nici o bănuială că panama pașapoartelor e un act al „Petrolului Național” săvârșit cu complicitatea autorității. Deci neapărat trebuie să se știe cu ordinul cui a plecat comisarul care a condus convoiul până în Halmi.

O rezoluție de... femeie.

Al doilea fapt tot atât de grav este de precizat în chestiunea aprobării pașapoartelor.

Dl. Richard Franosovici, intimul lui Nicolae Filipovici și al hoțului de cai Haralambie G-orgescu a declarat că semnătură după cererea de pașapoarte a „Petrolului Național” nu este a D-sale. Un grafolog al siguranței voind să fie pe placul fostului stăpân a declarat de asemenea că iscălitura „R. Fr.” nu este proprie a D-lui Franosovici. După trecere de câțiva timp d. Franosovici re-ulegându-se a terminat prin a recunoaște că iscălitura este proprie a D-sale. Din această contradicție se cuvenea ca fostul subsecretar de stat să sufere rigorile legii. De cât nu s'a întâmplat așa. Mărturia contrazicătoare a d-lui Franosovici nu a deșteptat curiozitatea judelei instructor.

Din câte știm cum putem afirma că sunt bănueli că iscălitura dlui Franosovici nu este proprie ci ea este falsificată de o femeie, dacă se ține seama de caracterele scrisului.

Și atunci, firesc se pune întrebarea: cine este acea femeie? și dacă este o femeie ce interes are d-l Franosovici s'o acopere luându-și D-sa răspunderea unei rezoluții ilegale.

Expulsarea din țară a optanților pentru cetățenie străină

În urma unui ordin al ministerului de interne, prefectura din Oradea-Mare a dispus să fie trecuți peste graniță toți acei cari au optat pentru cetățenia străină. Aceștia d. și au trecut peste doi sau trei ani de când au declarat că optează pentru cetățenia străină, continuă totuși a rămâne în țară. Ordinul deci a produs o satisfacție deosebită în rândurile românești și o explicabilă agitație în rândurile minoritare.

În baza dispozițiilor acestuia, au fost transportate la graniță 132 de persoane din Oradea Mare, care optează pentru cetățenia maghiară. Ungaria însă a refuzat să-i primească, așa că au trebuit aduși înapoi la Oradea.

Prefectul de Bihor a declarat, că expulzarea începută la Oradea Mare s'a hotărât pentru toți cei cari au optat pentru cetățenia altei țări. Ordinul dat de minister, face excepție numai în privința acelor persoane, cari sunt socotite folositoare din punct de vedere economic, social sau de sat.

Tratamentul Românilor din Banatul sârbesc.

Cum este jefuită populația română — Perspectiva unui conflict diplomatic?

Ziarul „Temesvari Hirlap” din Timișoara, în numărul său din 14 Nov., scrie:

„Iugoslavia se silește într'un chip interesat și neobișnuit să plaseze sârbi în comunele în care minoritățile sunt în majoritate covârșitoare. Colonizarea nu este numai excepțională, ci lovește în drepturile personale, încât după toate probabilitățile chestiunea aceasta va duce la un schimb de note diplomatice”.

Dună această introducere, ziarul maghiar expmifică purtarea sârbilor față de minorități și îndeosebi față de Români, prin cele întâmplate în comuna Kevevaza unde consiliul comunal dăduse în arendă pământul comunal, vreo 2000 de hectare, populației locale, Sârbilor, Românilor și Șvabilor deopotrivă.

Aceasta s'a întâmplat înainte de în-sămânțare. Acum, când s'a început plântul porumbului, s'a prezentat la fața locului o comisie sârbă, care a ridicat arenda ce revenea casei comunale, și n'a fost de ajuns aceasta, ci a în-terzis populației să-și ridice rodul, iar dela acei cari au strâns d. ja recolta, au ridicat-o de prin pătule și hambare neținând nici o seamă, că bucatele găsite pe la casele oamenilor nu erau toate de pe pământul luat în arendă, asupra căruia, de altfel, deasemenia nu aveau nici un drept. S'a făcut doar atâtea excepție, că nu s'a ridicat și făna provenită din grâul recoitat de pe pământul luat în arendă dela comună.

Populația comunelor asupra cărora s'a deslănțuit această barbarie oficială a protestat la guvern. De la Belgrad însă li s'a răspuns că „procedura aceasta au reclamat-o interese naționale”. Pământul dat de comune localnicilor, li-a fost răpit acestora, împreună cu rodul osteneților de peste an pentru a se da colonștilor sârbi cari vor veni în comună.

Guvernul iugoslav nu s'a sfîșit să dea în numele său o astfel de declarație, fără să încerce a scuza cătuși de puțin samavolnicia aceasta.

În urma acestor explicații — încheie ziarul timișorean — populația română se adresează consulatului român din din Belgrad pentru a cere repararea acestui procedeu pe cale diplomatică”.

SE ZICE:

Că un preot din jurul Aradului își face un sport din cauzarea proceselor pe tema scaunelor din biserică. Că aceasta nu produce linște în sat și respect față de biserică este natural. Atunci însă unde este rîul împăciunitor al preotului și al evangheliei care o predică?

Că moșiile „Weinkheim”, cari s'au expropriat la începutul anului 1923 în întregime, cu păduri, băi, mine, clădiri, etc., nici acum după aproape 2 ani n'au trecut încă în stăpînirea statului. Să mai zice, că firma jidovească Nasici este atotputernică stă pînă în aceste bunuri ale statului și că pe lângă ea și câțiva români se simt ca în propriul domeniu, îndeosebi când este vorba despre grajduri din țiglele cărora își clădesc palate. Noi cei dela acest ziar nu putem să dăm crezămînt, acestor sunuri în forma, în care circulă și de aceea rugăm pe d. consilier agricol al județului să ne dea lămuririle necesare. Coloanele acestui ziar, îi stau la dispoziție în acest scop.

Că în județul nostru, ca și în alte județe, săptămîna trecută trebuia după o mare întârziere să se împartă loturile coloniștilor în mai multe comune. Zăpăda, care a venit fără veste a împiedecat însă lucrările. Iată încă un semn al răului sistem, care s'a aplicat la colonizare!

Că la farmacistul Grünwald din Șiria, se țin adeseori din partea unor lucruri, discuții pline de îngrijorare referitor la viitorul României-Mari și probabil și faptul că oare bine a făcut dl Gündl că, în fine, în Octombrie c. și-a cerut totuși dreptul de cetățean român.

Că un Român periclitat din Șiria a intervenit cu succes să scape moșia jidanului Mendl, de expropriere.

Că contelui Hunyadi din Săvârșin nu i-s'a expropriat aproape nimic. Românii cari i-au apărut moșia tot iobagi au rămas și pe mai departe. Nu știm cauzele pentru cari s'a scutit moșia contelui dela expropriere. Dl consilier agricol al județului Arad poate ne va putea da deslușiri.

Că o mulțime de Români au fost sechestrați pentru impozite și mîne poimîne li-se vor bate mobilele la dobă, bravo! A um sigur va avea Direcția de finanțări paralele și pentru înd. pătarea coroanei maghiare de pe nasul — era să zic botul — ei. Suntem curioși însă să știm, la câți jidani se va ținea licitație! Registrele pot dovedi!

Că contra dlui farmacist Ōrs Rudolf din Păncota, se adună date cari vor dovedi că nu-și face datoria așa cum trebuie.

Că la școala primară din Nădab — care s'a făcut cu atîta zarvă — nu se află nici o hartă a României sau a județului, iar de o bibliotecă populară nici vorbă nu poate fi. Se află însă tabloul domnului Brătianu și... dl ministru general Văitoianu, — al cărui nume îl poartă școala — nu ar putea da vre-o 10.000 lei spre acest scop filantropic?

O întrebare cu răspuns.

Mulți ne-au întrebat:

Cine ne-ar putea spune, câți nenorociți și sărmani funcționari, au primit camere și locuințe dela biroul de cuartiruire?

Fîi liniștiți că noi vom cere registrele dela acel birou și vă vom convinge, că acolo nu se fac lucrurile pe din dos, că acolo numai cei îndreptățiți primesc camere și locuințe și nici decît cei protejați ori susținuți de advocatul cutare... și că în fine acel birou ar fi meritat să fi fost de mult desființat.

— Toți on. abonați, cari nu primesc regulat ziarul sunt rugați să ne comunice lucrul acesta ca să putem lua măsurile de lipsă să-l aibă la timp în casa d-lor.

PROSPECT

Subsemnatii fondatori înțelegînd, că interesele materiale ale țărănilor, comercianților, industriașilor și intelectualilor români nu pot fi servite în felul convenit de către instituțiile financiare streine sau cu ceinteresarestreină. — am hotărât înființarea unei societăți anonime, cu numirea de „Banca Românilor, Societate Anonimă Comercială și Industrială” cu sediul principal în Arad. Menirea acestei bănci va fi, deci, promovarea situației materiale a elementelor de mai sus, atît de importante în noile ținuturi reunite cu Patria-Mamă, — prin acordarea de împrumuturi, prin afaceri de import-export, prin finanțarea afacerilor comerciale, prin exercitarea de industrii pe cont propriu sau în participare, prin procurarea și revinderea materialelor brute, a instrumentelor și altor obiecte necesare cultivării pămîntului încurajării diferitelor meserii și industrii și prin efectuarea oricărui operațiuni de bancă și schimb.

Acționarii, membrii consiliului de administrație, cenzorii și funcționarii societății anonime vor putea fi numai cetățeni români de origine română.

Capitalul social al societății se compune din Lei 1.000.000, adică Lei Un milion, împărțit în 2.000, acțiuni nominative în valoare nominală de câte 500 Lei fiecare.

Termenul de subscripție al acțiunilor se încheie la 14 Decembrie 1924.

Acțiunile se pot semna la Banca „Victoria” S. A. în Arad, Bul. Regele Ferdinand, urmînd a se vîrsa: 1. Pînă la 14 Decembrie Lei 200 adică două sute, plus Lei 25 adică Lei douăzeci și cinci spese de emisiune și

fondare, 2. pînă la 1 Aprilie 1925 Lei 150, adică Lei Unasută cincizeci, 3. pînă la data de 1 Iulie 1925 restul de 150, adică Lei Unasută cincizeci.

Fondatorii își rezervă dreptul de a numi membrii Consiliului de Administrație pe primii 3 ani dela fondare.

Adunarea generală de constituire va avea loc la 14 Decembrie 1924 oarele 10 a. m. în Arad în biroul avocatului Dr. Romul Cotioiu d. n. B. l. Regina Maria No. 9, la care se invită prin prezenta Onorabilii acționari.

Ordinea de zi a adunării generale de constituire este următoarea:

1. Deschiderea adunării generale, alegerea președintelui adunării generale și a lor doi verificatori ai procesului verbal.

2. Constatarea asigurării capitalului social, potrivit punctului 2. art. 154 C. Com. Trans.

3. Luarea hotărârei relativ la înființarea societății anonime.

4. Votarea statutelor.

5. Comunicarea numelor membrilor în Consiliul de Administrație numiți de fondatori pe primii 3 ani și alegerea cenzorilor.

6. Descărcarea fondatorilor.

Potrivit art. 155. din C. Com. Trans. adunarea generală de constituire va avea capacitatea de a lucra numai atunci, dacă vor fi prezenți, — în persoană sau prin mandatar, — cel puțin 7 acționari, cari reprezintă o pînă din totalul acțiunilor.

Fiecare acționar participant va avea un vot de fiecare acțiune, dar nimeni nu va putea exercita mai mult de 10 voturi.

Arad, la 16 Noembrie 1924.

Dr. D. Benea, m. p.
medic, Arad

Brad Gheorghe m. p.
plugar, Miniș

Dr. R. Cotioiu m. p.
advocat, Arad

Frățiu Gheorghe m. p.
plugar, Măderat

Dr. R. Mager m. p.
II. primnotar jud., Arad

At. Motogna, m. p.,
funcționar, Cluj

Panaitecu T. Vifor m. p.
comerciant, București

N. Popa, m. p.,
dir. de bancă, Lipova

Frățiu Pagna, m. p.
comerciant, Arad

Moise Riscuția, m. p.
comerciant, Arad

S. Șevicu, m. p.
comerciant, Arad

Cr. Stefanescu, m. p.
funcționar, Sibiu

Andrei Streza, m. p.
inginer, Pecica

Gh. Tismăniariu, m. p.,
funcționar, Timșoara

Maior E. Ursianu, m. p.
Cernăuți

Colonel A. Vlad, m. p.,
Arad

A cui e țara?

După statistica ungurească din anul 1910 în județul Arad erau 86% români, iar acum tîndu se din acest județ comuna Aletea și câteva sate pendinte de ea și anexîndu se Nădlacului și celelalte comune și sate din județul Cenad, Românii sunt cam 91%. Totuș Aradul, reședința județului este locuit și stăpînit de streini, numărînd 60% unguri și 10% jidani, restrîngîndu-se numărul românilor abia 20%, dupăcum dovădește statistica primăriei din anul 1920:

Români	12.469	20%;
Unguri*	39.399	63%.
Germani	3.012	47%;
Jidani	5.306	85%;
Diferiți	2.304	33%.
Total: 62.490		

Adecă 4—10.000 de jidani ce locuiesc în Arad, jupoate și exploatează numai pe cei 50—60.000 locuitori din acest oraș, și întreg județul. Deoarece este știut că toate bogățiile, întreprinderile și proprietățile sunt în mînă streină și îndeosebi jidană. Românii știm cu tot i cum sunt, — majoritatea lipiți pămîntului. Ei lucrează pămîntul, cultivă vîile, cresc vitele, taie pădurile, cîștigul este însă trecut fără să observe în mînă jidanului care știe să-l speculeze și exploateze fără milă...

Cum a fost maghiarizat Ardealul, e de prisos să amintim aci, întrebarea e cum l'am putea face românesc din nou, pentru că românesc era el și în vechime, dupăcum ne dovedește statistica ungurească făcută în anul 1774, adecă în Arad erau

Proprietarii de casă în anul 1774:

Români	575	603%;
Germani	162	169%;
Sârbi	143	149%;
Unguri	14	78%.

(Catalogul proprietarilor de casă al cetățenilor din orașul urban Arad pe anul 1774 — Arad kamarai mező áros háztulajdonos polgárainak névsora 1774-ik évre).

Vedem dar că chiar în anul revoluției lui Horia, în Arad erau stăpîni români, iar astăzi e tocmai contrarul, fiind proprietarii de case majoritatea jidani (ce în 1774 nu existau) și ungurii aduși aici prin cunoscuta lor administrație și sistem.

Tot așa stăm și cu întreprinderile industriale și comerciale: cele mai bune surse de cîștig și îmbogățire. Ca să arătăm acest adevăr, dăm aci tabloul făcut de noi asupra prăvăliilor depe două străzi din centrul orașului Arad, și anume:

Bulevardul partea stîngă:

Porțiunea	Jidani	Români	Total
Străzile:			
Barițu—Eminescu	35	7	43
Eminescu—Alexandri	25	8	33
Alexandri—Horia	23	3	27
Horia—Cloșca	12	6	18
Cloșca—Gîrgorăscu	37	24	63

Bulevardul partea dreaptă:

Cal. Radnei—Primăria	28	14	1	43
Primăria—Gh. Lazăr	68	11	3	82
Strada Meșianu (Lipscații Aradului):				
Partea stîngă	24	7	1	31
Partea dreaptă	28	11	2	41
Total general	279	60	12	341
În procente:	713	251	34	

*Aci mulți jidani s'au declarat unguri.

Nu ne putem deci de loc mira, că cei cari se lăfăesc aici, cei care sunt bine îmbrăcați, bine conservați și ale caror automobile își stropesc noroiul în față sunt jidani. Ei ne sug sîngele — ca niște fanarioți degh zați — aducîndu-ne la sapă de lemn.

Deci prăvălii românești abia avem aci. Și astia 3 procente răsăriți sunt doar farmaciști, droguști și librari etc. Și așa-i în toată țara. Vina însă e numai a noastră!

Vorbînd numai de Arad, îmi aduc aminte, cum prin anii 1919—1920 zece și sute de industriași și comercianți români urcau cu mari speranțe, scările primăriei și ale prefecturii cu instanța în mînă cerînd să li-se pună la dispoziție localitățile goale de prăvălii și ateliere, (care se puteau pe atunci rechiziționa), însă nici azi nu li-s'a făcut nimic necesar acestor vii străjării ai românismului...

Deputații peste deputații se perîndau. Li-se promitea marea cu sarea.

Însă nu le-a făcut nici cât e negru sub unghie, punîndu-se toate actele la dosar fără nici o singură rezoluție. Rezultatu îl cunoaștem: prăvăliile le-au acapara jidani, iar câțiva advocați români s'au îmbogățit...

Nadajdum însă că vremea face și desface.

Spada.

Dela Dezna.

— Iarăși: protejarea streinilor. —

O într-bare tuturor Românilor de bine și fostlor colegi, cari știți încă luptă și pentru interesele obștești.

De ce nu se expropriază pusta de 90 jug. cat. a dlui Ilies Albert venit în Moneasa ca un sărman neguțator și crășnar de acu's 30—40 ani, după revoluție locuitor în Dezna, ca comerciant de lemne, cărbuni etc. proprietar de „vilă” în Moneasa, de curți în Moneasa, Dezna și Șebis.

a) De ce nu se expropriază în baza §-lui 8 p. a fiind în arîndă și parte pînă în 1922 23;

b) pe baza punctului b al aceluiaș § care zice „Toate moșiile arendate la 1 Mai 1921 partea trecătoare peste 50 jugere cad. la munte și deal.

c) azi conform articolului 9, care zice „dacă ocupația principală a proprietarului nu este agricultura și nici părinții lui nu au fost agricultari, se va putea cu aceeaș prealabilă învoire a comitetului agrar trece cu exproprierea pînă la 10 jugere în ambele cazuri, în acelea regiuni, unde lipsește pămîntul necesar pentru satisfacerea cererilor de împrumut a celor îndreptățiți în baza art. 92 p. 1 pînă la 3 exclusiv.

S'a adevărit că lipsește pămîntul necesar și numai pentru cele 3 categorii cu lotul 2;

d) azi conform art. 6 p. b., care zice pămîntul ținut de săteni cu arîndă cel puțin 5 ani neîntrerupt, dacă aceștia își vor fi construit pe el case, sălășuri, exproprierea făcîndu-se în favorul lor.

Pămîntul sus amintit a fost dat în arîndă pe 10 ani cătorva biți de unguri din comuna Beliu, cari sărăcind au trebuit se plece și astfel nu au împlinit 10 ani, au construit pe el case avînd chiar și un clopoțel care-i chema la rigăciune; după plecarea lor au luat-o sătenii lucrîndu-o în parte (consid.) pînă în anul trecut.

De ce nu s'a transportat comisia de ocol la fața locului să-se rostească asupra ei. Conform §-lui 71?

Îndeplinitu-s'a cele prescise în § 65 de cătră proprietar și în § 66 de cătră judecătoria de ocol?

Membrii din comisia locală nu au cunoștință și nici nu știu că s'ar fi pretactat vre-o dată despre aceasta expropriere.

Cei în drept să ia aminte

Un Deznar.

Cetiți și răspândiți ziarele:

VOINTA POPORULUI

CLUJUL ROMÂNESC

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— *Rugăm On societăți culturale din America să ne trimită cât mai curând costul abonamentului fiindcă luptăm cu greutăți insuportabile și nu avem nici un sprijin din partea nimănui.*

— *Cu onoare încunoștințăm pe On. cetitori, că ziarul nostru fiind un ziar antisemit fascist, de propagandă națională nu este sprijinit de nimeni ci se susține numai din costul abonamentelor și prea marile jertfe a unor tineri însușiți. Jumatate din domni abonați nici acum nu s'au plătit abonamentele și astfel de multe ori ne temem că vom fi siliți să sistăm apariția ziarului. Rugăm deci cu dragoste și căldură de Români adevărați pe toți abonații să binevoiască a-și plăti abonamentele cât mai curând și să adauge câte o sumuțică, cât de mare, și pentru fondul de resisterță.*

Totodată se ne comunice dacă nu mai dorec să aboneze și pe viitor ziarul al cărui preț, suntem nevoiți să-l urcăm cu un leu la exemplar începând cu Anul viitor, așa că abonamentele vor fi:

Pe un an 160 Lei. pe 1/2 an 80 Lei. pe 1/4 an 40 Lei și un exemplar 3 Lei.

Inființarea tripoului „Solidaritatea”, proprietatea individului Al. Bălăceanu et. Comp., a produs o vie indignare printre intelectualii români din Arad.

Avem însă toată încrederea că dl. prefect I. Georgescu, va închide repede această speluncă desonorantă.

„Acțiunea Românească”. D. Em. Hațieganu, profesor universitar din Cluj a cerut ministrului de interne să aprobe ca soc. „Acțiunea Românească” să-și poată continua conferințele culturale.

Ministerul de interne însă a interzis orice activitate a numitei societăți, considerând-o ca subversivă și propagatoare de agitații antisemite.

Desigur! În România nu pot funcționa decât societăți la „Petrolul Național” și tripourie.

Societățile culturale... mai ales cele românești, sunt primejdioase pentru existența... Statului Român.

Bravol Atata ne mai trebuia.

Clubul „Solidaritatea” și-a adus dela București un nou crupier, care n'a stat în viața lui decât de ore o câteva ori, în pușcărie.

Acest nou crupier a fost adus în serviciul noii întreprinderi de un cunoscut personaj din localitate, fost crupier la Montecarlo.

Suntem informați că în curând va fi angajat și Terente care din pricina săpeții părăsește Balta.

Institut francez de înalte studii în România. Inaugurat anul trecut în augustă prezență a M. S. Regelui, e acum în plină activitate. Comitetul acestui institut se compune din: director d. De Martonne (la Paris), asistat de un comitet franco-român; secretari dnii Bataillon, profesor la Universitatea din București, și Henry, secretar general al m'sunei Universitare franceze în România, pensionari, dnii Emerit, Fichoux, dsoara Vergez.

Ca în fiecare an câțiva maeștrii ai Universității franceze vor veni ca să ca să facă o serie de cursuri și de conferințe în Universitățile române sub auspiciile acestui institut. D. Mario Roques, un mare prieten al României, profesor la Sorbona și la Școala Națională de Limbi Orientale, sosește săptămâna viitoare; dl. Carcopino, profesor de istoria veche la Sorbona și dl. Duguit, decan al facultății de drept din Bordeaux, vor veni la primăvară. Și-au mai promis concursul dnii Fochton, profesor la Sorbona; G. Dumas,

profesor la Sorbona; P. Weiss, profesor la Universitatea din Strasbourg

Situația imobilelor rurale. E înscris în Constituție, că imobilele rurale nu pot fi cumpărate decât de români.

Ca atare ministerul de justiție a luat dispoziții să nu se autentifice, sau legalizeze actele de vânzare, până când cei interesați nu fac dovada cetățeniei române.

Iar Casa împroprietăritii a cerut consilierilor agricoli să adune datele necesare asupra vânzării imobilelor rurale către streini și să le comunice în vechiul regat, parchetelor tribunalelor, iar în Ardeal contenciosului regional.

— D. Dr. Silviu Moldovan, primul președinte al Tribunalului Arad prin dispoziție a guvernului a fost pus în retragere. Prin trecerea dlui Moldovan în pensie Justiția pierde un un harnic și cinstit slujbaş al său, care, dată fiind puterea sa de muncă, putea încă mult timp să-i fie de folos.

Corpul avocaților și magistraților au ținut de această ocazie un însuflit banchet în onoarea dlui Moldovan.

Portul hainelor militare de către civili. Ministerul de război face cunoscut publicului, că portul hainelor militare de către civili, constituie un delict pedepsit de lege.

În consecință, s'au dat ordine autorităților să urmărească pe cei vinovați și să-i trimită în judecata parchetelor militare.

Totodată, ministerul de război face și un apel la public, prin care îi face cunoscut că hainele militare nu sunt de vânzare pe nici un preț și de ele nu se pot folosi decât soldații aflați în cazarmă.

Schimbul monedelor rupte. Banca Națională a României atrage atenția publicului, că a schimbat și schimbă biletele deteriorate la toate sediurile sale, având un depozit de bilete și monedă metalică anume destinate acestui scop.

Posedând sucursale sau Agenții în toate capitalele de județ din vechiul regat și în cea mai mare parte din provinciile alipite, publicul se poate prezenta în toate ghișeele băncii în orice zi, în orele hotărâte acestei operațiuni.

— La școala comercială superioară din Arad este un domn profesor jidov Katz (la noi îi zice că la mătă vicleană când o mustri să nu facă vre-o smecherie) care își manifestă ura și disprețul față de elevii români ai școalei.

De unde mama dracului l'or fi adus și pe Katz asta? și oare era absolută nevoie de el să fie aci?

— Îl facem atent că dacă nu-și va da seama că este profesor la școala românească și că nu-i permis să desconsidere pe iubiții noștri elevi creștini — poate fiindcă îl doare că uite și aceștia vor să se ocupe eventual cu comerțul, cea-ce până acum era monopolul jidanilor — poate să umble... rău.

Afaceri murdare. Domnul Bărcă, primarul Chișinăului, a dat monopolul presei din Basarabia d-lui Iacobovici, fost redactor al Ziarului „Drug” în care se înjură România, și dlui Măță.

După ce d. primar al Chișinăului a obținut de la ministerul de interne, suspendarea tuturor gazetelor din Basarabia, a însărcinat pe acești doi domni să editeze o gazetă, care are menirea să laude activitatea politică a d-lui Bărcă & C-ia, și în plus să servească cinstului edil 50 la sută din beneficii.

Faptul va fi divulgat într-o ședință viitoare a Camerii prin interpelarea d-lui Ciucureanu, care va cere demisia d-lui Bărcă.

Se pare că ministerul de interne va admite cererea interpelatorului.

Ar fi și vremea!

Frate colonist...

Ai văzut cum primii fulgi de zăpadă au căzut? Te întreb pe tine, aceasta săptămână de iarnă grea unde te-a ajuns? La adăpost cald, pe lotul tău primit la vreme dela cei ce împart pământul țării? Doar sunt agromoni aceia și se pricep la meserie! Te-au asigurat din vreme de frig, foame și drum de geaba, nu-i așa?

Domnul controlor de colonii s'a deplasat sigur de aceea la fața locului de atâtea ori, și nu pentru diurnă numai. Dar iartă-mă Doamne, prea voiam să-l acuz. Nu pentru aceasta. Căci ce-i pentru el vagabondajul dela un colț la celălalt al țării! Îl cere interesul vostru. A venit să vă dreagă „tabloul”. Căci bine știți, că fără tablouri multe și văzute pe fiecare față din minister, nu se poate face colonizarea voastră. Și dacă voi scriburiți de frig pe drum și nu vă vedeți de zăpadă lotul, să vă mângâiați și să așteptați, căci nu-i gata tabloul!

Prin proces verbal și tablou se face totul în țara asta! G. M.

Domnului agronom regional în Șebiş.

Foști voluntari în armata română cari au luptat în contra inamicului nostru secular ca să vă asigure și Dvoastră postul de agronom în Șebiş și-au făcut datorința cu prisosință față de patrie, că lita cum ai luptat pentru înfăptuirea României-Mari, nu o știm.

Acești voluntari nu cer milă dela Dta, numai atâtea cer și pot chiar pretinde ca Dumeata domnule agronom să respecte legea reformei agrare. Va veni timpul când va trebui să-ți dai socoteala de toate.

Domnului secretar comunal în Șepreuș.

E destul de trist, că Dvoastră respingeți dela împroprietărire un om sărac care n'are nimic, și care a luptat pentru înfăptuirea României-Mari. Îl respingeți pe motivul ridicol și inventat „fiind minor și necombatant” se respinge dela împroprietărire. Vă întrebăm: un om care a fost voluntar în armata română și care are 26 ani, poate fi minor și necombatant?

SPRIJINIȚI MESERIAȘII ROMÂNI!

Nu uitați, că pe lângă mulții și bogații streini, în Arad trădesc și muncesc din greu, dar cinstiți și următorii meseriași români. — Sprijiniți-i! Sprijinindu-i pe ei, cât și pe medicii, inginerii, avocații, industriașii și negustorii români, vă sprijiniți pe voi și răvna de progres a neamului.

Aviz Cu onoare aduc la cunoștință onoratului public și autorităților bisericești, că în Arad, str. Dorobanților Nr. 41 (ș. oala confesională) am deschis un **birou tehnic de arhitectură**; construiesc orice planuri de casă, școli și biserici împreună cu devizele (preliminare) lor, mai de parte execut colajonări de totfelul de lucrări de zidiri, și întreprind totfelul de lucrări tehnice, clădiri etc. — Cu stimă: **Teodor Cioban, arhitect.**

„PODGORIA”

este cel mai ieftin izvor de aprovizionare cu **TEXTILE**

lângă gara trenului electric podgoran

ARAD

Bulevardul Regele Ferdinand I.

62

Iancu Brezeanu la Arad!

Sâmbătă și Duminică nimeni să nu lipsească dela Teatrul Orășenesc, unde va juca o trupă în frunte cu nenea IANCU BREZEANU.

O serată a Intelectualilor Pecicani.

Cam greu, dar unificarea sufletească a Românilor totuș se face zi de zi pretutindenea între granițele țării noastre, hântuite azi de microbil biastamați ai neînțelegerii.

În scopul de a se mai apropia unii de alții, s'au întrunit și intelectualii români din loc — aproape toți — cam 25 la număr, capii autorității, Mercuri seara 12 Noembrie c. la o cină comună. S'au mai încercat și anul trecut asemenea serate pentru strângerea rândurilor noastre. De astă dată s'a reușit peste așteptare. Îți era mai mare dragul să-i vezi odată și pe pecicani cu toți la o masă, discutând laolaltă probleme de actualitate.

Atmosfera plăcută a seratei mă face ca să vă trimit aceste șire spre a le publica în foaia Dvoastră.

Meritul aranjării îi revine d-ului șef de ocol, Silviu, ing. A. Streza, care dela venirea dsale la Pecica, se străduiește ca să fie un „punct de unificare” a intelectualilor din Pecica prin „cinile comune” pe cari le aranjează cu ocazia fiecărei vânătoare.

A tostat pentru armonia dintre intelectuali pr. dr. Felea — rugând pe d. inginer Silvic ca să continue munca începută pentru ridicarea prestigiului românesc în acest colț apusean al României. — *Verax.*

POȘTA REDACȚIEI.

Manuscrisele scrise cu creionul nu se publică.

N. I. Loco. — Ne întrebă cine-i Alexandru Bălăceanu? Un naufragiat al presei bucureștene, și pe deasupra și avocat. Se vede, că nu i-a mers nici cu gazetăria nici avocatura. De-aceia a înființat tripoul „Solidaritatea”. Se spune că acum ar câștiga frumuseți! Se vede că în materia asta se pricepe mai bine!

I. M. N. — Despre invitația care ne întrebă și facem cunoscut că a fost trimisă fără știrea gazetarilor români din Arad. Cercul „Solidaritatea” nu e cerc de propagandă cum s'a scris în invitație ci pur și simplu — un club de joc de cărți.

Între oamenii lui sunt și câțiva foști pușcăriași. Jinanii nu lipsesc. Patronul e individul Al. Bălăceanu et. Comp.

STUDENTII! OFICIANȚII!

puteți cumpăra
foarte ieftin
GHEȚE și PĂLĂRII
la magazinul românesc
din Arad al lui

MARCU BOTA
Bulevardul Regele Ferdinand
27.

G 5056. Publicație de licitație.

Pe baza deciziei judecătorești de ocol Arad No. de mai sus, mobile și alte obiecte prețuite în suma de lei 27.850 cuprinse în favorul lui Adalbert Kertesz pentru suma de lei 11.884.50 capital, interese de 5% dela 1 Decembrie 1922, spese stabilite până în prezent în sumă de lei 1734 se vor vinde la licitație publică în Arad str. Eminescu 2—3 în ziua de 3 Decembrie 1924, d. m. la orele 2.

G. Ciupuliga exec. judec.